

آراليا همیشه سبز يا

خبرنگار چار دیواری

است. آرایای ژانینی در سرزمین خود به صورت درختچه‌هایی همیشه سرسبز است و ارتفاع آن به حدود سه تا شش متر می‌رسد و به یک درختچه زیبا تبدیل می‌شود. این گیاه ممکن است در برخی از افراد حساسیت‌های پوستی

ایجاد کند. این گیاه در صورتی که به‌درستی نگهداری شود، به‌ندرت دچار آفت و بیماری می‌شود و تنها حساسیت آن کمبود رطوبت است. برگ‌های این گیاه، پنجه‌ای شکل است و از پنج یا هفت یا ۹ لب تشکیل شده است. برخی از انواع آرایه‌برگ‌هایی طلایی یا ابلق دارد و در مقایسه با آتاهیا که برگ‌های سبز یک‌رنگ دارد، رشد آهسته‌تری داشته و پرورش‌شان مشکل‌تر است.

■ خاک مناسب برای گیاه آرایا، کمپوست با زهکشی خوب است. همچنین زمان مناسب برای کاشت این گیاه و یا تعویض گلدان آن در فصل بهار و در ماه‌های اردیبهشت و خرداد می‌باشد. بهتر است هر سال اقدام به تعویض گلدان کرده و گلدان آن را یک سایز بزرگتر کنید.

■ گیاه آرالیا نیازمند رطوبت بالاست، طوری که در تابستان لازم است هر روز آبیاری شود. همچنین برای تامین رطوبت می‌توانید ظرفی پراز آب در کنار آن قرار دهید یا زیرگلدانی بزرگ‌تری انتخاب کرده و آن را پر از سنگ کرده تا نیمه آن را پراز آب کنید و گلدان را روی آن قرار دهید، به نحوی که کف گلدان با آب در تماس نباشد.

■ آرایا مکان‌های پرنور را ترجیح می‌دهد اما در نیم‌سایه و نیم‌آفتاب هم قابل نگهداری است. دمای مناسب برای نگهداری گیاه آرایا ۱۵ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد است. به طور کلی این گیاه دمای کم‌تر را دوست دارد و در دمای بالا ساقه‌های آن بیش از اندازه نازک و بلند می‌شود.

در هوای گرم ساقه‌ها بیش از اندازه بلند و ضعیف می‌شود، فاصله بین برگ‌ها نیز زیاد می‌شود و برخی برگ‌ها نیز به سمت پایین خم می‌شود، همچنین تماس برگ‌های گیاه با شیشه داغ در تابستان موجب سوختن نوک و حاشیه برگ‌ها می‌شود. لازم به ذکر است که منظور از رطوبت همیشگی بستر خاک در طی فصول رشد، خیس و غرقاب شدن خاک نیست، زیرا در صورت آبیاری بیش از اندازه، علاوه بر این که برگسار گیاه خود را می‌اندازد، ادامه این شرایط به پوسیدگی ریشه‌های گیاه منجر می‌شود. آلا یا دما را می‌تواند تا نزدیک صفر درجه سانتی‌گراد نیز تحمل کند اما به تدریج برگ‌ها سیاه‌رنگ می‌شود.

تکثیر با قلمه: قلمه‌ها در اواخر فصل بهار تا اواسط تابستان تهیه می‌شود و بهتر است که سه تا پنج گره داشته باشد. تمامی برگ‌ها را به جز یک یا دو برگ آخر از قلمه جدا کنید. قلمه‌ها در بستری از مخلوط پیت و خاک کاشته می‌شود. محل کاشت را می‌توان با پلاستیک پوشاند تا رطوبت در اطراف قلمه‌ها باقی بماند. تکثیر با بذر و پاجوش: جداسازی و کاشت پاجوش‌ها از گیاه مادری، روش دیگر تکثیر آرایه‌ایست. گرچه از بذر این گیاه نیز می‌توان استفاده کرد اما روشی معمول نیست، زیرا بسیاری از نمونه‌هایی که به عنوان گیاه خانگی نگهداری می‌شود، بذر تولید نمی‌کند. بذرها را در هر زمان از سال که روی گیاه مادری تشکیل شود، می‌توان در بستر سبکی همانند ورمی‌کولایت کاشت کرد و دما را در حدود ۲۳-۲۱ درجه سانتی‌گراد نگاه داشت.

■ برای آبیاری گیاه آزالیا، اجازه دهید روی خاک کاملاً خشک شود، سپس اقدام به آبیاری کنید. آبیاری بیش از اندازه موجب پوسیدگی ریشه‌های این گیاه می‌شود. در فصول سرد سال میزان آبیاری را کاهش دهید. بهتر است برای آبیاری آب را به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در مکان ساکنی قرار دهید تا کلر آن ببرد.

■ برای بهبود رشد گیاه بهتر است هر دو هفته یک بار سه گرم در لیتر، تقویت‌کننده به گیاه داده شود.

بِس از حل کامل جدول از بشت سرهم قرار دادن حروف خانه‌هایی که با عدد مشخص نشده اند رمز جدول به دست می‌آید.

تعداد حروف رمز جدول در هر شماره می تواند متغیر باشد.

طراح: پیژن گورانی

[illegible]